

Työeläkelaitoksille

1. PAKOLLISEN MYEL-VAKUUTUKSEN TYÖTULON VÄHIMMÄISRAJAA KOROTETTU

Oheisena laki maatalousyrittäjien eläkelain 1 §:n muuttamisesta (19.11.1993/976), jolla korotettiin MYEL-vakuutuksen työtulon vähimmäisrajaa. Hallituksen esitys sanotuksi laiksi (HE 183/1993 vp) on yleiskirjeen A 47/93 liitteenä. Laki vahvistettiin hallituksen esityksen mukaisena.

Laki tulee voimaan 1.1.1994.

2. ELÄKETURVAKESKUKSEN LUOTTOVAKUUTUS LOPETETTU

Oheisena 19.11.1993 vahvistetut lait työntekijäin eläkelain, lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain, eräiden työsuhteissa olevien taiteilijoiden ja toimittajien eläkelain 7 §:n, yrittäjien eläkelain 9 ja 17 §:n, maatalousyrittäjien eläkelain 10 ja 19 §:n sekä eläkesäätiölain muuttamisesta (979-984/93), joilla lopetettiin Eläketurvakeskuksen luottovakuutus. Hallituksen esitys sanotuksi laeiksi (HE 117/1993 vp) on yleiskirjeen A 39/93 liitteenä.

Eläkesäätiölain muutoksen voimaantulosäännöksen 3 momentin loppuun on eduskuntakäsittelyssä lisätty teksti: sekä sellainen sitoumus tai saaminen, jonka vakuutena on eläketurvakeskuksen ennen tämän lain voimaantuloa myöntämä luottovakuutus. Muut lait vahvistettiin hallituksen esityksen mukaisina.

Lait tulevat voimaan 1.1.1994.

ELÄKETURVAKESKUS

Seppo Pietiläinen

Pentti Koivisto

N:o 976

Laki**maatalousyrittäjien eläkelain 1 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä marraskuuta 1993

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun maatalousyrittäjien eläkelain (467/69) 1 §:n 2 momentin 1 kohta ja 3 momentin 2 kohta,
 sellaisina kuin ne ovat, 1 §:n 2 momentin 1 kohta 23 päivänä joulukuuta 1970 annetussa laissa (830/70) ja 3 momentin 2 kohta 28 päivänä kesäkuuta 1993 annetussa laissa (563/93), seuraavasti:

1 §

Maatalousyrittäjällä tarkoitetaan

1) maatilatalouden harjoittajaa, joka omaan tai yhteiseen lukuun itse työhön osallistuen harjoittaa maatilataloutta vähintään viisi hehtaaria maatalousmaata käsittävällä viljelmällä;

Tämä laki ei kuitenkaan koske:

2) maatalousyrittäjää, jonka 8 ja 8 a—8 h §:ssä tarkoitettu vuotuinen työtulo sanottujen pykälien mukaan arvioituna ei vastaa vähintään työntekijäin eläkelain 1 §:n 1 momentin 2 kohdassa säädettyä markkamäärää kerrottuna kahdellatoista;

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1994.

Maatalousyrittäjien eläkelain 1 §:ssä tarkoitettua vähimmäiseläketurvaa koskeva vakuutus, joka päättyy tämän lain voimaan tullessa, jatkuu sanotun lain 11 §:n 2 momentissa tarkoitettuna vakuutuksena tämän lain voimaantulopäivästä. Vakuutuksen katsotaan kuitenkin päättyneen lain voimaan tullessa, jos maatalousyrittäjä tekee sitä koskevan ilmoituksen maatalousyrittäjien eläkelaitokselle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 1994.

Helsingissä 19 päivänä marraskuuta 1993

Tasavallan Presidentti**MAUNO KOIVISTO**Sosiaali- ja terveysministeri *Jorma Huuhtanen*

N:o 979

Laki**työntekijäin eläkelain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä marraskuuta 1993

Eduskunnan päätöksen mukaisesti:

kumotaan 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain (395/61) 13 §:n edellä oleva väliotsikko.

muutetaan 12 §:n 1 momentin 2 ja 5 kohta, 12 a §:n 1 momentti, 12 b §:n 1 momentti, 13 ja 13 a § sekä 14 §:n 1 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 12 §:n 1 momentin 2 kohta, 12 a §:n 1 momentti ja 12 b §:n 1 momentti 28 päivänä kesäkuuta 1993 annetussa laissa (559/93), 12 §:n 1 momentin 5 kohta 16 päivänä joulukuuta 1966 annetussa laissa (639/66), 13 § muutettuna 20 päivänä joulukuuta 1968 ja 10 päivänä huhtikuuta 1981 annetuilla laeilla (690/68 ja 257/81), 13 a § muutettuna 30 päivänä kesäkuuta 1989 ja 1 päivänä maaliskuuta 1991 annetuilla laeilla (605/89 ja 467/91) ja 14 §:n 1 momentti 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetussa laissa (469/69), sekä

lisätään 13 a §:n edelle uusi väliotsikko ja lakiin uusi 13 b § seuraavasti:

12 §

Eläkelaitosten keskinäinen vastuu eläkkeistä ja kuntoutusrahasta määräytyy sekä eläkkeistä ja kuntoutusrahasta eläkelaitoksille aiheutuvat kulut jaetaan eläkelaitosten kesken, mikäli eläkelaitokset eivät ole toisin sopineet, seuraavasti:

2) työkyvyttömyyseläkkeestä, joka on myönnetty 6 a §:ää soveltaen, sellaisen työttömyyseläkkeen puolesta määrästä, joka on myönnetty soveltaen 6 a §:ää vähintään viisi vuotta jatkuneeseen työsuhteeseen, sekä perhe-eläkkeestä, jonka perusteena on edunjättäjän 6 a §:ää soveltaen laskettu työkyvyttömyyseläke, siltä osin kuin sitä on maksettu ajalta ennen sen kuukauden päättymistä, jona edunjättäjä olisi saavuttanut eläkeiän, näihin eläkkeisiin luettuna myös lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain perusteella ehkä saatava eläkkeen osa ja merimieseläkelain 3 a §:n 4 momentissa tarkoitettu sanotun lain perusteella ehkä saatava eläkkeen osa, mutta ei 7 c §:n mukaista korotusta eikä 9 §:n perusteella eläkkeen alkamisen, työttömyyseläkkeen osalta kuitenkin 4 c §:ssä tarkoitettua työttömäksi joutumispäivän, jälkeen annettuja korotuksia, sekä siitä kuntoutusrahan osasta, joka vastaa 6 a §:ää soveltaen myönnetystä työkyvyttö-

myyseläkkeestä yllä mainitulla tavalla määräytyvää eläkkeen osaa, vastaa yksin se eläkelaitos, jonka toimintapiiriin työntekijä tai edunjättäjä kuului sanotussa pykälässä tarkoitettun työsuhteen perusteella;

5) eläketurvakeskuksen kustannuksista niiltä osin kuin ne eivät aiheudu eläkelaitoksille erityistä korvausta vastaan suoritettavista töistä, vastaavat eläkelaitokset yhteisesti tämän lain alaisen toimintansa laajuuden mukaisessa suhteessa; näistä kustannuksista on kuitenkin ensin vähennettävä, mitä eläketurvakeskus on 15 §:ssä säädettyinä hyvikkeenä tai muina tuotoina saanut.

12 a §

Tämän lain ja lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain mukaista toimintaa harjoittaville eläkelaitoksille, merimieseläkelaisilla tarkoitettulle merimieseläkekassalle sekä kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin eläkelaisilla tarkoitettulle kunnalliselle eläkelaitokselle työttömyys- ja koulutusajan huomioon ottamisesta aiheutuvan vastuun ja kulujen peittämiseksi tulee työttömyyskassalaisissa (603/84) tarkoitettujen työttömyyskassojen keskuskassan

sosiaali- ja terveysministeriön asettamassa määräjassa suorittaa vuosittain eläketurvakeskukselle vakuutusmaksu, joka lasketaan sosiaali- ja terveysministeriön vahvistamana prosenttimääränä keskuskassan tukimaksuista. Määräosa on vahvistettava siten, että vakuutusmaksuna arvion mukaan kertyy sama määrä, joka saataisiin, jos 7 b §:n 1 momentin 1—3 kohdassa tarkoitettua etuutta vastaavilta päiviltä suoritettaisiin tämän lain mukaista keskimääräistä vakuutusmaksua vastaava maksu. Keskimääräisessä vakuutusmaksussa ei tällöin oteta huomioon eläketurvakeskuksen luottovakuutusta varten perittävää vakuutusmaksun osaa. Vakuutusmaksun perusteena olevana palkkana käytetään sitä työansiota, jonka arvioidaan vastaavan 7 b §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettua etuuden perusteena olevaa keskimääräistä palkkaa. Eläketurvakeskuksen ja työttömyyskassojen keskuskassan yhteisestä esityksestä sosiaali- ja terveysministeriö voi määrätä suoritettavaksi edellä sanotun vakuutusmaksun ennakkoa.

12 b §

Työntekijäin eläkemaksu on kolme prosenttia lisättynä puolella siitä prosenttimäärästä, jolla tämän lain vähimmäisehtojen mukaisen vakuutuksen keskimääräinen vakuutusmaksu prosentteina palkasta ylittää luvun 18,2. Keskimääräisessä vakuutusmaksussa ei tällöin oteta huomioon eläketurvakeskuksen luottovakuutusta varten perittävää vakuutusmaksun osaa. Sosiaali- ja terveysministeriö antaa vuosittain päätöksen työntekijäin eläkemaksun määrästä.

13 §

Sosiaali- ja terveysministeriöllä on oikeus vahvistaa työnantajan kustannettava eläkevakuutusmaksun osa alhaisemmaksi kuin vakuutusyhtiölaissa (1062/79) ja vakuutuskassalaissa (1164/92) säädetään, edellyttäen, että vakuutusmaksuvastuuseen ja korvausvastuuseen täten syntyvän vajauksen täyttämiseksi asetetaan luetteloiduksi katteeksi kelpaava vakuus.

Luottovakuutus

13 a §

Eläketurvakeskuksen 12 §:n 1 momentin 5

kohdassa tarkoitettuihin kustannuksiin voidaan vuosina 1994 ja 1995 lukea myös luottovakuutustoiminnasta vuosina 1992 ja 1993 aiheutuvien kulujen peittämiseen tarvittava määrä siltä osin kuin luottovakuutusliikkeen varat eivät siihen riitä.

Edellä 1 momentissa tarkoitetuista kuluista vastaavat eläkelaitokset yhteisesti tämän lain vähimmäisehtojen mukaista vakuutusta koskevan toimintansa laajuutta vastaavassa suhteessa niiden perusteiden mukaisesti, jotka sosiaali- ja terveysministeriö vahvistaa eläketurvakeskuksen esityksestä.

Edellä 2 momentissa tarkoitetuilta eläkelaitoksilta voidaan vuonna 1994 periä ennakkoa myös seuraavana vuonna eläketurvakeskuksen kustannuksiin luettavia 1 momentissa tarkoitettuja kuluja varten. Vuosille 1994 ja 1995 vahvistettavaa tämän lain mukaisen eläkevakuutuksen maksun suuruutta määrättäessä otetaan tässä pykälässä tarkoitettujen eläkelaitosten kulut huomioon siten kuin 12 §:n 5 momentissa säädetään.

13 b §

Eläketurvakeskus ei saa myöntää uusia luottovakuutuksia eikä lisätä voimassa olevista luottovakuutussopimuksista aiheutuvia vastuitaan 31 päivän joulukuuta 1993 jälkeen.

Edellä 1 momentissa mainittuna ajankohtana voimassa olevia lainan vakuutena olevien luottovakuutusten vastuita on vähennettävä samassa suhteessa kuin kutakin lainaa on lainaehdoissa sovittu lyhennettäväksi, kuitenkin vuosittain vähintään seitsemällä prosentilla lainan jäljellä olevasta määrästä. Muihin 1 momentissa tarkoitettuihin luottovakuutuksiin perustuvia vastuita on vähennettävä vuosittain määrällä, joka on yksi kahdestoistaosa vuoden 1993 päättyessä voimassa olleesta vastuusta.

Eläketurvakeskuksen luottovakuutustoiminnasta aiheutuva vastuu kirjataan vastuuvélaksi, jonka muodostavat vakuutusmaksuvastuu ja korvausvastuu. Vastuuvélasta on soveltuvin osin voimassa, mitä vakuutusyhtiölaissa säädetään.

Jolleivät tässä pykälässä tarkoitettujen luottovakuutusliikkeen varat riitä kattamaan liikkeestä eläketurvakeskukselle aiheutuvia kuluja, eläkelaitokset vastaavat puuttuvasta määrästä 31 päivään joulukuuta 2005 saakka yhteisesti tämän lain vähimmäisehtojen mukaista vakuutusta koskevan toimintansa laajuutta vastaavassa suhteessa niiden perusteiden mukaisesti,

jotka sosiaali- ja terveysministeriö vahvistaa eläketurvakeskuksen esityksestä. Nämä eläkelaitosten kulut otetaan huomioon eläkevakuutuksen maksun suuruutta määrättäessä siten kuin 12 §:n 5 momentissa säädetään.

Eläketurvakeskus saa luovuttaa tässä pykälässä tarkoitetun luottovakuutuskantansa sellaiselle kotimaiselle vakuutusyhtiölle, jolla on toimilupa luottovakuutusliikkeen harjoittamiseen ja jonka osakkaana eläketurvakeskus on. Tällöin on vastaavasti noudatettava 4 momentin säännöksiä. Vakuutuskannan luovuttamisesta on lisäksi soveltuvin osin voimassa, mitä vakuutusyhtiölaissa säädetään.

Eläketurvakeskuksen 4 momentissa tarkoitettuihin kuluihin luetaan vuosina 1994—1998 myös eläketurvakeskukselle 5 momentissa tarkoitetun luottovakuutusyhtiön osakkeiden hankkimisesta aiheutuva meno.

14 §

Edellä 12 §:n 1 momentin 3—5 kohdassa ja 2 momentissa tarkoitettujen kulujen selvittäjänä sekä muiden sellaisten tehtävien suorittajana,

Helsingissä 19 päivänä marraskuuta 1993

Tasavallan Presidentti
MAUNO KOIVISTO

jotka sille on erikseen säädetty tai jotka edellyttävät eläkelaitosten yhteistoimintaa, toimii eläketurvakeskus. Eläketurvakeskuksen asiana on myös hoitaa eläkelaitosten valvontaan liittyviä tämän lain mukaisia toimeenpanotehtäviä siten kuin sosiaali- ja terveysministeriö määrää.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1994.

Tällä lailla kumotaan työntekijäin eläkelain väliaikaisesta muuttamisesta 26 päivänä kesäkuuta 1992 annettu laki (563/92) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Sosiaali- ja terveysministeriö voi sen estämättä, mitä vakuutusyhtiölain 16 luvun 3 §:n 4 momentissa säädetään, vahvistaa tämän lain tultua voimaan vakuutuskannan siirtymisen ajankohdaksi lain voimaantulopäivän.

Sosiaali- ja terveysministeri *Jorma Huuhtanen*

N:o 980

Laki**lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä marraskuuta 1993

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 9 päivänä helmikuuta 1962 annetun lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain (134/62) 1 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 28 päivänä kesäkuuta 1993 annetussa laissa (560/93), sekä lisätään lakiin uusi 9 a § seuraavasti:

1 §

Työntekijälle, joka sen vuoden jälkeen, jona hän on täyttänyt 13 vuotta, työskentelee metsätyössä, uittotyössä, maatalo- ja puutarhatalouden eri töissä, maa-, vesi- ja talonrakennustyössä, maanparannustyössä, turveteollisuustyössä, satamatyössä tai kotimaanliikenteen aluksessa taikka, sikäli kuin asetuksella säädetään, muulla sellaisella alalla, jolle lyhytaikaiset työsuhteet ovat luonteeltaan omia, on työnantajan kustannettava eläketurva vanhuuden ja työkyvyttömyyden varalta sekä tällaisen työntekijän omaiselle perhe-eläketurva tämän lain mukaan. Työntekijä on velvollinen osallistumaan tämän lain mukaisen eläketurvan kustantamiseen siten kuin 10 c §:ssä säädetään. Jos tässä laissa ei toisin säädetä, on soveltuvin osin muutoin voimassa, mitä työntekijäin eläkelain 3 §:n 2—4 momentissa, 4 §:n 1, 3 ja 5 momentissa, 4 a—4 d ja 4 f—4 n §:ssä, 5 §:n 6 momentissa sekä 5 c, 7 a—7 c, 8, 8 a—8 g, 9, 9 a, 10, 10 a, 12, 13 a, 13 b, 14, 15 a, 15 b, 16, 17, 17 a,

17 b, 18, 19 a—19 e, 20, 21, 21 a, 21 b, 22 ja 23 §:ssä säädetään.

9 a §

Mitä työntekijäin eläkelain 13 a §:n 2 ja 3 momentissa ja 13 b §:n 4 momentissa säädetään sanotun lain mukaista toimintaa harjoittavasta eläkelaitoksesta, sovelletaan vastaavasti 2 §:ssä tarkoitettuihin eläkelaitoksiin.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1994.

Tällä lailla kumotaan lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 1 §:n väliaikaisesta muuttamisesta 26 päivänä kesäkuuta 1992 annettu laki (564/92) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 19 päivänä marraskuuta 1993

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Sosiaali- ja terveysministeri *Jorma Huuhtanen*

N:o 981

Laki

eräiden työsuhteessa olevien taiteilijoiden ja toimittajien eläkelain 7 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 19 päivänä marraskuuta 1993

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 26 päivänä heinäkuuta 1985 annetun eräiden työsuhteessa olevien taiteilijoiden ja toimittajien eläkelain (662/85) 7 §:n 4 momentti seuraavasti:

7 §

Mitä työntekijäin eläkelain 12 §:ssä, 13 a §:n 2 ja 3 momentissa ja 13 b §:n 4 momentissa säädetään sanotun lain mukaista toimintaa harjoittavasta eläkelaitoksesta, sovelletaan vastaavasti esiintyvien taiteilijoiden eläkekassaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 1994.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 19 päivänä marraskuuta 1993

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Sosiaali- ja terveysministeri *Jorma HUUHTANEN*

N:o 982

Laki

yrittäjien eläkelain 9 ja 17 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 19 päivänä marraskuuta 1993

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun yrittäjien eläkelain (468/69) 17 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 28 päivänä kesäkuuta 1993 annetussa laissa (562/93), sekä *lisätään* 9 §:ään, sellaisena kuin se on 13 päivänä joulukuuta 1991 annetussa laissa (1436/91), uusi 5 momentti seuraavasti:

9 §

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, työntekijäin eläkelain vähimmäisehtojen mukaisen vakuutuksen keskimääräisessä vakuutusmaksussa ei oteta huomioon eläketurvakeskuksen luottovakuutusta varten perittävää vakuutusmaksun osaa, kun maksuprosenttia vahvistetaan.

17 §

Jollei tästä laista muuta johdu, on soveltuvin osin lisäksi vastaavasti voimassa, mitä työntekijäin eläkelain 2 §:n 2 momentissa, 3 §:n 1, 3 ja 4 momentissa, 4 ja 4 a—4 n §:ssä, 5 §:n 2—6

momentissa, 5 b, 5 c, 7 a ja 7 c—10 §:ssä, 11 §:n 1 ja 2 momentissa, 12 §:n 1 momentin 5 kohdassa ja 4 momentissa sekä 14, 16—21 a ja 22 §:ssä säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1994.

Tällä lailla kumotaan yrittäjien eläkelain 9 §:n väliaikaisesta muuttamisesta 26 päivänä kesäkuuta 1992 annettu laki (566/92) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 19 päivänä marraskuuta 1993

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Sosiaali- ja terveysministeri *Jorma Huuhtanen*

N:o 983

Laki**maatalousyrittäjien eläkelain 10 ja 19 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä marraskuuta 1993

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun maatalousyrittäjien eläkelain (467/69) 19 §:n 1 momentti,

sellaisena kuin se on 28 päivänä kesäkuuta 1993 annetussa laissa (563/93), sekä

lisätään 10 §:ään, sellaisena kuin se on muutettuna 20 päivänä joulukuuta 1991 ja 13 päivänä marraskuuta 1992 annetuilla laeilla (1599/91 ja 1007/92), uusi 5 momentti seuraavasti:

10 §

Sen estämättä, mitä 2 momentissa säädetään, työntekijäin eläkelain vähimmäisehtojen mukaisen vakuutuksen keskimääräisessä vakuutusmaksussa ei oteta huomioon eläketurvakuksen luottovakuutusta varten perittävää vakuutusmaksun osaa, kun perusprosenttia vahvistetaan.

19 §

Jollei tästä laista muuta johdu, on soveltuvin osin lisäksi vastaavasti voimassa, mitä työntekijäin eläkelain 2 §:n 2 momentissa, 3 §:n 3 ja 4 momentissa, 4 ja 4 a—4 n §:ssä, 5 §:n 2—6 momentissa, 5 b, 5 c, 7 a ja 7 c—9 a §:ssä, 11 §:n

1 ja 2 momentissa, 12 §:n 1 momentin 5 kohdassa sekä 14, 16—21 a ja 22 §:ssä sekä lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 10 §:n 3 momentissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1994.

Tällä lailla kumotaan maatalousyrittäjien eläkelain 10 §:n väliaikaisesta muuttamisesta 26 päivänä kesäkuuta 1992 annettu laki (565/92) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 19 päivänä marraskuuta 1993

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Sosiaali- ja terveysministeri *Jorma HUUHTANEN*

N:o 984

Laki**eläkesäätiölain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä marraskuuta 1993

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 2 päivänä joulukuuta 1955 annetun eläkesäätiölain (469/55) 7 b §:n 2 momentin 6 ja 8 kohta,
 sellaisina kuin ne ovat 1 päivänä maaliskuuta 1991 annetussa laissa (466/91), sekä
lisätään lakiin uusi 2 b luku ja uusi 23 a § seuraavasti:

7 b §

Edellä 1 momentissa tarkoitetun katteen tulee olla:

6) sitoumuksia tai saamia, joiden vakuudeksi suomalainen vakuutusenantaja tai sosiaali- ja terveysministeriön hyväksymä ulkomainen vakuutusenantaja on myöntänyt luottovakuutuksen taikka suomalainen pankkilaitos tai sosiaali- ja terveysministeriön hyväksymä ulkomainen pankkilaitos on antanut pankkitakauksen;

8) edellä 6 kohdassa tarkoitetun vakuutusenantajan myöntämä luottovakuutus, pankin antama takaus tai sosiaali- ja terveysministeriön hyväksymiä muita arvopapereita tai sitoumuksia eläkevastuuseen liittyvän vastuujauksen täyttämisen vakuudeksi.

2 b luku

Työntekijäin eläkelain mukaisesta eläketurvasta aiheutuvan eläkevastuun kattaminen

7 d §

Työnantajan on suoritettava vuosittain vähintään kolmessa erässä eläkesäätiölle kannatusmaksuja tai asetettava 7 b §:n 2 momentin 8 kohdassa tarkoitettuja vakuuksia vastuujauksen täyttämiseksi siten, että ne yhdessä eläkesäätiön muiden tuottojen kanssa riittävät peittämään eläkevastuun vuotuisen muutoksen ja eläkkeistä aiheutuneet suoritukset sekä eläkesäätiön muut kulut.

HE 117/93
 StVM 28/93

3 430136X

Sosiaali- ja terveysministeriö antaa tarkemmat määräykset tämän pykälän soveltamisesta.

7 e §

Eläkesäätiön on katettava työntekijäin eläkelain vähimmäisehtojen mukaisesta eläketurvasta ja saman lain 11 §:n mukaisesti rekisteröidyistä lisäeduista aiheutuva eläkevastuu ja luetteloitava kate noudattaen vastaavasti, mitä 7 b §:n 2—4 momentissa säädetään.

Luetteloituun katteeseen saadaan sisällyttää 7 b §:ssä tarkoitettua sellaista omaisuutta, jonka arvo perustuu pääosin työnantajan toimintaan, enintään 40 prosenttia eläkesäätiön eläkevastuun määrästä. Yhden toiminnallisen kokonaisuuden muodostavan kohteen arvo saa tällöin kuitenkin olla enintään 15 prosenttia säätiön eläkevastuun määrästä.

Luetteloituun katteeseen sisältyvät arvopaperit ja sitoumukset on säilytettävä erillään 7 b §:ssä tarkoitettusta eläkesäätiön luetteloidusta katteesta sekä eläkesäätiön muusta omaisuudesta.

Sosiaali- ja terveysministeriö voi erityisistä syistä myöntää poikkeuksia 2 momentin säännöksistä.

7 f §

Eläkesäätiön on työnantajan asettamalla vakuudella tai sosiaali- ja terveysministeriön hyväksymällä muulla tavalla järjestettävä toimintansa siten, että syntyy vakuutettuja etuja turvaava suhde eläkesäätiön sitoumusten ja vastuukyvyn välille.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun vakuuden vähimmäismäärä on 500 000 markkaa, kuitenkin vähintään neljä kahdestoistaosaa säätiön

vuoden vastuunomista tai 15 prosenttia säätiön eläkevastuun määrästä. Vuoden vastuunomilla tarkoitetaan eläkkeistä tilivuonna aiheutuneiden suoritus- ja eläkevastuun muutoksen yhteismäärää.

Säätiön toiminnan alkaessa vakuutta on asteittain kartutettava 2 momentissa tarkoitettuun vähimmäismäärään saakka neljän vuoden kuluessa siten, että kunkin kalenterivuoden lopussa vakuuden arvo on vähintään säätiön toiminnan alkamisen jälkeen päättyneiden kalenterivuosien lukumäärän osoittama määrä neljäsosia vakuuden vähimmäismäärästä. Vakuuden arvon on kuitenkin aina oltava vähintään 500 000 markkaa.

Eläkesäätiön toiminnan aikana on edellä tässä pykälässä tarkoitettu vakuus sen asettajan vaatimuksesta palautettava siltä osin kuin se kulloinkin ylittää vakuudelle 2 tai 3 momentissa säädetyn vähimmäismäärän.

Edellä tässä pykälässä tarkoitettua vakuutta voidaan käyttää vain 7 e §:n 1 momentissa tarkoitettua eläketurvasta aiheutuvien sitoumusten suorittamiseen, jolleivät kyseisen eläkevastuun katteena olevat varat siihen riitä.

Edellä 2 ja 3 momentissa säädettyä markkamäärää voidaan asetuksella muuttaa yleisessä hintatasossa tapahtunutta kehitystä vastaavasti.

Sosiaali- ja terveysministeriö antaa tarkemat määräykset tämän pykälän soveltamisesta.

23 a §

Edellä 7 f §:ssä tarkoitettu vakuus on eläkesäätiön toiminnan päättyessä palautettava vakuuden asettajalle siltä osin kuin sitä ei ole käytetty 7 e §:n 1 momentissa tarkoitettua eläketurvasta aiheutuvien sitoumusten suorittamiseen.

Sen estämättä, mitä 22 ja 23 §:ssä säädetään, suoritus- tai konkurssitilassa olevan säätiön 2 a ja 2 b luvussa tarkoitettujen eläkevastuiden katteena olevat varat, joita ei ole laissa säädetyn etuoikeusjärjestyksen mukaan käytettävä muihin tarkoituksiin, on käytettävä ensisijaisesti kyseisen luvun mukaisten eläkkeiden ja muiden etujen turvaamiseen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1994.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Sen estämättä, mitä tässä laissa säädetään, eläkesäätiön luetteloituun katteeseen saadaan sisällyttää eläketurvakeskuksen ennen tämän lain voimaantuloa antama luottovakuutus sekä sellainen sitoumus tai saaminen, jonka vakuutena on eläketurvakeskuksen ennen tämän lain voimaantuloa myöntämä luottovakuutus.

Eläkesäätiön on täytettävä 7 e §:n vaatimukset tämän lain voimaan tullessa olevan eläkevastuun osalta 12 vuoden kuluessa lain voimaantulosta siten, että ensimmäisen kalenterivuoden lopussa on täytetty vähintään yksi kahdestoistaosa, toisen kalenterivuoden lopussa vähintään kaksi kahdestoistaosaa ja vastaavasti seuraavien kalenterivuosien lopussa lain voimaantulosta kuluneiden vuosien lukumäärän osoittama määrä kahdestoistaosia kattamisvaatimuksesta. Sanottuna 12 vuoden aikana saadaan kuitenkin tämän eläkevastuun osalta soveltaa 7 e §:n 2 momentissa säädetyn 15 prosentin sijasta 20 prosentin rajoitusta. Sosiaali- ja terveysministeriö voi erityisistä syistä myöntää poikkeuksia tämän momentin säännöksistä.

Jos eläkesäätiö on rekisteröity ennen tämän lain voimaantuloa, työnantajan on kolmen kuukauden kuluessa lain voimaantulosta asetettava vähintään 500 000 markan määräinen, 7 f §:n mukainen vakuus ja kartutettava vakuutta noudattaen vastaavasti, mitä mainitun pykälän 3 momentissa säädetään.

Jos ennen tämän lain voimaantuloa rekisteröidyn eläkesäätiön sääntöihin sisältyy tämän lain vastaisia määräyksiä, niiden sijasta on noudatettava tämän lain säännöksiä. Säätiön hallituksen on viivytyksettä tehtävä päätös säätiön sääntöjen muuttamiseksi tämän lain mukaisiksi. Sääntöjen muutoksille on vuoden kuluessa tämän lain voimaantulosta haettava sosiaali- ja terveysministeriön vahvistus.

Helsingissä 19 päivänä marraskuuta 1993

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Sosiaali- ja terveysministeri *Jorma Huuhtanen*